

MODŘANSKÁ IDYLA

„A hele“ pravil Vendyš, když viděl jak se po modřanské navigaci šine k jejich chatrči Bandaska „ten byl s tou hygienou v Naději nějak rychle hotovej.“

„To já“ pravil Cigárko „bych se tam nešel osprchovat ani za nic. Stojí to deset korun – ale hlavně - já se nerad tlačím v tramvaji. Takhle mám kolem sebe vždycky prázdno“.

„No to tě musej ostatní cestující mít moc rádi“ zasmál se Vendyš

„To by ses divil – mají. Co já už zachránil lidí před revizorem. Vždycky, když začne revizor kontrolovat, tak se všichni odvolávají na mne a řvou, že mu žádný lístek neukážou, dokud napřed nezkontroluje mně. Načež on to vzdá, uteče a jde lovit jinam. Jen jednou nějakej revizorskej zelenáč došel až ke mně, tak jsem rozepnul zimník a sako – bylo to zrovna v létě - a jak von se nadejch, tak upad a za potlesku celý tramvaje ho nějakej moc slušnej pán vynesl až na refýž, ale ten potom taky pro jistotu utekl, protože kdyby se revizor včas vzpamatoval, tak by měl právo ho kontrolovat i na zastávce.“

„Co neseš?“ optal se Vendyš Bandasky, který právě dorazil.

„Dneska nic moc“ odvětil Bandaska „Akorát jsem se musel smát, když nějaká ženská vyhazovala do kontejneru celý uherák. Že prej má o týden prošlou lhůtu. Tak jí povídám, že uherák s prošlou lhůtou baštím nejraději. A ona že ne, že mne nechce mít na svědomí ... tak jsem musel jít za roh a chvíli počkat“.

„A máš ho?“ zeptal se Cigárko a přihodil do ohýnku další térovaný papír, protože začalo být už trochu chladno.

„Jasně, hodila ho mezi shnilý brambory co už tekly. Kdyby mi ten uherák dala rovnou, nemusel jsem ho pucovat nějakýma kalhotkama ... a neboj se ty estéte“ dodal Bandaska, když viděl jak se Vendyš trochu ošklíbá „ty byly úplně nový. Takové věci tam najdeš každou chvíli. Ženská si koupí kalhotky, přijde s tím domů a tam zjistí, že má větší zadek, než si v tom krámě myslela – pak se stydí to jít vyměnit, tak šup s tím do popelnice.“

Cigárko se chvíli vrtal v nose a pak si zamyšleně prohlížel ukazováček s výsledkem svého snažení. „Tuhle jsem četl v The Economist, že podle obsahu popelnic se pozná, jak se lidem kde daří. Čím víc a dražších vyházených věcí tam je, tím se v té zemi vede lidem lépe. Měli tam na to nějaký spotřební koš a žebříček podle států.“ Cigárko totiž býval asistentem na katedře anglistiky a amerikanistiky, než jej dostihla osudná kombinace v podobě manželky, alkoholu a exekutora.

„A jak jsme se umístili my ...?“ zeptal se Vendyš.

„My tam vůbec nebyli, na nás kašlou – to víš Angláni“ řekl Cigárko „Jen ukazovali, že Frantíci a Španělé jsou na tom blbě ... to poznali z toho, že při průzkumech v popelnicích našli jen málokdy husí játra, kaviár, nebo humry a tak ... ale chleba a uzeniny vyhazují pořád“.

„No“ zamyslel se Vendyš „ono taky přijde na to, kdy ten průzkum dělali. Nejlepší je to po Vánocích. Loni jsem už nemohl smaženého kapra ani vidět. A co nevhodných dáreků lidi vyhází ... no jo, my jsme takový posunutý, vždycky slavíme všechno až tejden, čtrnáct dní po svátcích, až to začnou vyhazovat.“

„Mimochodem“ vzpomněl si Bandaska a upil trochu z krabice označené *Don Simon* „Včera jsem potkal u kontejnerů v Michli dědka Plesnivce a zve nás k sobě na oslavu narozenin. Má

teď chýši v Prokopském údolí. Jako dárek mu přinesem úplně nový jégrovky. Budou se mu hodit. On si vždycky jedny natáhne v září, když se chystá na zimu a sundává je pak až v půlce června – to už jdou dolů po kouskách “.

„Ale jak to?“ podivil se Cigárko „Vždyť jsme mu byli na narozkách v loni v září – a teď je teprv květen“.

„No - von si nic nepamatuje. Před třemi léty dělal zeď tý partě co kradla psy z útulků a dodávala je firmě *Vrtichvost* co vyrábí masový konzervy pro psí mazlíčky. Policajti na ně vedli spis pod názvem *Totální recykl*, jenže když spustili akci, tak to celý zvorali a chytli jen dědka Plesnivce s ruksakem, ve kterým měl už naporcovanýho krysaříka. Při výslechu mu pořád opakovali, že stejně všechno vědí a on zas pořád opakoval, že stejně všechno zapomněl a oni si ho tam chtěli nechat, což dědkovi nevadilo protože už byla zima a někdo mu z chýše ukradl kamna. Jenže pak mu přidělil advokáta ex offo, který podal stížnost, jako že ten krysařík byl jen pro osobní spotřebu, což zdůvodňoval tím, že byl už naporcovanej a navíc, že byl hodně malej, takže společenská nebezpečnost trestného činu byla nízká. Nato státní zástupce policajtům vzkázal, že krysařík je z právního hlediska irelevantní, že jsou v důkazní nouzi a že nestudoval pět let v Plzni na to, aby ze sebe dělal u soudu šaška. Tak museli dědka pustit, jenže - ten jak na policii pořád opakoval, že si nic nepamatuje, tak už mu to zůstalo - dostal nějakej psychickéj blok či co a vopravdu si už nic nepamatoval, ani kdy se narodil. Takže teď slaví narozeniny vždycky, když si vzpomene, že se asi někdy narodit musel, což je tak třikrát do roka“.

„A dali mu na tu hlavu nějakej papír?“ se zájmem se optal Vendyš a přihodil na táborák svazek kabelů s bužírkami, aby měl zítra co odnést do sběru „To v Hostivaři měl takovej papír Pepa Hykrda, co se pak nechal najmout od jedny politický strany, aby za padesát korun a čtyři lahváče na den přemalovával plakáty jejich konkurentů. Von pak u toho konkurenčního sloganu pro komunální volby „Otevřeme radnici všem občanům“ takovou velkou fixkou přemalovával „r“ na „z“ a když ho chytli, tak se hájil tím, že umí jen psát, ale neumí číst, takže vlastně neručí za to, co tam napsal. No, a tak ho museli pustit ... pak mu všude říkali hostivařskej Smetana.“

„Bandasko“ optal se Cigárko „co máš ještě v tom pytli?“

„Ale – stačil jsem se stavit u Lidumilů bez hranic, zrovna tam přivezli humanitární pomoc z Ukrajiny“ informoval Bandaska a začal vytahovat z pytle různé části oděvů.

„No ale, co jsem ti přece říkal“ rozčiloval se Vendyš a ukazoval na dámský svetr z angorské vlny „Bílý nebrat ... po dvou měsících nošení je na tom už vidět, že to není čistý... to by si člověk mohl plíce vymluvit. No, můžeme to nosit aspoň pro doma“ rezignoval nakonec.

„Taky sem slyšel, že minulej měsíc odvezli Mlaskačku do špitálu ...“ opatrně otočil list provinilý Bandaska.

Cigárko, který si svou přezdívku získal pro vytríbený talent nalézt vždy nejdelší nedopalky na autobusových zastávkách, kde spoje dodržovaly jízdní řády tak mizerně, že zoufalí cestující odhazovali skorem celé cigarety, sotva si je zapálili a on je pak třídil podle značek, když laciné sorty nebral vůbec a z dunhillek a davidoffek si připravoval vlastní směs, si teď ubalil jednu speciálku, zapálil, labužnický potáhl a řekl: „Mlaskačka někde ukradl pětilitrovou plechovku s olejem a doplatil na svou polovzdělanost. Kdyby neuměl číst, tak si po otevření té plechovky k tomu čuchnul a zahodil to. Naopak“ a tady se Cigárko samolibě usmál „kdyby byl vzdělaný, tak by věděl, že celosezónní minerální olej 15W/40 se leje do motorů a nesmaží se

na něm karbanátky. Jenže jeho spletla ta škeble na plechovce a myslel si, že jde o plody moře v olivovém oleji. Tak ho potom rychlou převezli na infekční, kde ho léčili na cholera, než se jim přiznal k té plechovce. Tím pádem ho potom vyhodili a z té plechovky si teď primář doplňuje vanu u turbodieselu, má prej nějakého nóbl lexuse či co.“

A tak tam ti tři seděli u táboráku, kterému říkali důvěrně „Bursík“, pokuřovali, klábosili, popíjeli krabicák a bylo jim vlastně dobře.

„Poslední co pude spát“ rozhodl Vendyš „udupe oheň, aby to k nám v noci netáhlo měšťáky. Když je to nebude lákat, tak nám dají pokoj. Od silnice je to daleko a oni se sem jen tak pro nic za nic pěšky nepotáhnou ...“.